

Mưa trên mái tôn

Trần Khoa

Trang 1. Mưa gõ mái tôn. Cô kéo ghế nhường một nửa mái hiên.

Trang 2. Nước chảy thành chữ trên nền gạch. Chữ ấy là tên anh.

Trang 3. Cô chỉ ô cửa cuối hẻm. Trong cửa không có phòng.

Trang 4. Mưa tạnh. Ghế còn ấm. Cô không còn ở đó.